

910.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 grudnia 1932 r.

Regulamin wewnętrznego urzędowania prokuratorów
sądów apelacyjnych i okręgowych.

Na podstawie art. 231 ust. 2, 232 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) oraz art. 675 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725) zarządzam co następuje:

CZĘŚĆ OGÓLNA.

Przepisy wstępne.

§ 1. Prokuratorzy sądów apelacyjnych i okręgowych sprawują swe czynności w sprawach karnych na podstawie prawa o ustroju sądów powszechnych według odpowiednich przepisów postępowania sądowego z uwzględnieniem, w zakresie wewnętrznego urzędowania, niniejszego regulaminu i odpowiednich przepisów regulaminów sądowych.

Czynność, dokonana niezgodnie z przepisami regulaminu, nie jest z tego powodu nieważna.

§ 2. Przez użyte w niniejszym regulaminie wyrażenie ogólne „prokurator” rozumie się prokuratorów, wiceprokuratorów i podprokuratorów.

Przepisy, dotyczące podprokuratorów, stosuje się odpowiednio do asesorów sądowych, którym poruczono pełnienie czynności prokuratorowskich (art. 260 § 2 u. s. p.).

§ 3. Artykuły prawa, powołane w niniejszym regulaminie, odnoszą się: z oznaczeniem k. p. k. — do kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 83, poz. 725), z oznaczeniem przep. wpraw. k. p. k. — do przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314 i z r. 1932 Nr. 10, poz. 60 oraz Nr. 73, poz. 662), z oznaczeniem u. s. p. — do prawa o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu jednolitego tekstu (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863).

Paragrafy, powołane w niniejszym regulaminie, odnoszą się: bez bliższego oznaczenia — do niniejszego regulaminu, z oznaczeniem reg. og. — do regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 905), z oznaczeniem reg. kar. — do regulaminu wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich w sprawach karnych z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 909).

§ 4. Regulamin niniejszy nie dotyczy urzędowania prokuratorów w sprawach cywilnych.

Zadania prokuratora.

§ 5. Prokurator jest obowiązany czuwać nad tem, aby wymiar sprawiedliwości był zgodny z prawem i odpowiadał duchowi ustaw oraz wymaganiom represji karnej.

§ 6. Prokurator jest obowiązany w razie niewłaściwego stosowania ustaw przez sądy dążyć do uchylenia niewłaściwości drogą ustawowych środków odwoławczych; jeżeli środek odwoławczy nie przysługuje, prokurator powinien, stosownie do rodzaju uchybienia, zawiadomić o niem kierownika sądu, albo przedstawić sprawę swej władzy przełożonej.

§ 7. Prokurator powinien przedstawiać swej władzy przełożonej poczynione przy rozpatrywaniu spraw spostrzeżenia co do braków i sprzeczności w ustawach celem spowodowania ich usunięcia w trybie art. 41 u. s. p. lub w drodze ustawodawczej.

§ 8. Celem ujednostajnienia trybu postępowania prokuratorzy apelacyjni i okręgowi mogą udzielać podległym sobie prokuratorom wyjaśnień i wskazówek w drodze okólników.

Okólniki prokuratorów okręgowych, mające charakter ważniejszych zarządzeń lub wyjaśnień ogólnych, powinny być, przed podaniem do wiadomości podległych prokuratorów, zatwierdzone przez prokuratora apelacyjnego, także zaś okólniki prokuratorów apelacyjnych — przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 9. Prokurator powinien czuwać nad biegiem spraw, wniesionych przezeń do sądu.

Organizacja wewnętrzna.

§ 10. Prokuratura stanowi jednolitą całość.

§ 11. Ministrowi Sprawiedliwości, jako Naczelnemu Prokuratorowi, podlegli są prokuratorzy wszystkich stopni, bezpośrednio zaś podlegają mu prokuratorzy apelacyjni.

Podsekretarz Stanu władny jest zastępować Ministra Sprawiedliwości w zakresie jego czynności jako Naczelnego Prokuratora.

§ 12. Prokurator jest bezwzględnie zależny w zakresie czynności urzędowych od poleceń przełożonego. W przypadkach ważniejszych ustne polecenie na prośbę podwładnego powinno być potwierdzone na piśmie. Ujawnienie polecenia przełożonego przy dokonywaniu zleconej czynności jest niedopuszczalne.

§ 13. Przełożony jest uprawniony do przejęcia i bezpośredniego załatwienia każdej czynności, należącej do prokuratora podległego, oraz do uchylenia jego zarządzenia.

§ 14. Wzajemne zastępowanie się wiceprokuratorów i podprokuratorów jest dopuszczalne jedynie za zgodą przełożonego.

§ 15. Korzystanie z uprawnień, przewidzianych w art. 244 u. s. p., służy wyłącznie Naczelnemu Prokuratorowi, prokuratorowi apelacyjnemu i prokuratorowi okręgowemu.

§ 16. Prokuratorzy wnoszą pisma w sprawach osobistych w drodze służbowej do bezpośredniego przełożonego, który przedstawia sprawę władzy przełożonej ze swoim wnioskiem lub sprawozdaniem, jeżeli załatwienie sprawy nie należy do jego zakresu działania.

Odpowiedzialność służbowa.

§ 17. Prokurator jest odpowiedzialny za całość urzędowania oraz za prawidłowy i jednolity tok czynności podległego mu urzędu.

§ 18. Prokurator odpowiada za treść i formę aktów oskarżenia i innych wniosków, które przesłał do sądu.

Odpowiedzialność prokuratora nie uchyla odpowiedzialności wiceprokuratora lub podprokuratora, który wniosek sporządził.

Podział czynności.

§ 19. Prokurator apelacyjny zarządza w prokuraturze apelacyjnej podział czynności według swego uznania.

Prokurator apelacyjny może polecić dokonanie poszczególnej czynności każdemu z podległych sobie wiceprokuratorów; może również ustanowić stałych zastępców do pewnych rodzajów czynności, zawiadamiając o tem niezwłocznie Ministra Sprawiedliwości.

§ 20. Ustęp 2 § 19 stosuje się do prokuratora okręgowego, który o ustanowieniu stałych zastępców powinien zawiadomić prokuratora apelacyjnego.

§ 21. Prokurator okręgowy zarządza podział okręgu sądu okręgowego na rejony prokuratorskie na zasadach terytorjalnych, uwzględniając istniejący podział sądowy (okręgi sądów grodzkich i sędziów śledczych) i administracyjny (powiaty, gminy, posterunki i komisariaty policji państwowej), i przydziela tak utworzone rejony podległym prokuratorom.

Każdy rejon prokuratorski oznacza się cyfrą rzymską.

§ 22. Niezależnie od podziału terytorjalnego, może prokurator okręgowy poruczyć pewien rodzaj spraw jednemu lub kilku podległym prokuratorom (sprawy szpiegowskie, polityczne, prasowe, karne skarbowe i t. p.), do których w tym przypadku stosuje się przepisy, dotyczące prokuratorów rejonowych.

§ 23. W zamiejscowych oddziałach prokuratorskich, ustanowionych przy wydziałach karnych poza siedzibą sądu okręgowego tudzież przy sądach grodzkich, podział czynności zarządza prokurator okręgowy.

§ 24. Do czynności, wykonywanych przez prokuratora rejonowego, należą:

a) wszelkie czynności w zakresie prowadzonych dochodzeń;

b) składanie wniosków o przeprowadzenie śledztwa sędziom okręgowym śledczym, którym dana sprawa przypada w drodze przyjętego podziału (art. 261 § 1 k. p. k.), oraz wykonywanie w tych sprawach w toku śledztwa wszelkich czynności, wpływających z ustawowych uprawnień prokuratora;

c) sporządzanie i przedstawianie do aprobaty prokuratorowi okręgowemu aktów oskarżenia, wniosków o umorzenie śledztwa lub wyrażenie zgody na umorzenie, wniosków o umorzenie dochodzenia i o zastosowanie względem podejrzanego środków wychowawczych i zabezpieczających oraz wniosków o wznowienie umorzonego postępowania.

§ 25. Jeżeli prokurator nie aprobuje aktu oskarżenia albo innego wniosku, sporządzonego przez wiceprokuratora lub podprokuratora, to zwraca mu sprawę celem ponownego opracowania stosownie do udzielonych wskazówek. W razie drobniejszych usterek prokurator może wnieść do przedstawionego mu wniosku poprawki i uzupełnienia, które powinien umieścić w podpisany przez siebie dopisku.

Przedstawianie prokuratorowi okręgowemu do aprobaty aktów oskarżenia w sprawach, należących do właściwości sądów grodzkich, nie jest konieczne.

§ 26. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora okręgowego, wyznacza wiceprokuratora, który w zastępstwie prokuratora okręgowego kieruje zamiejscowym oddziałem prokuratury (kierownika zamiejscowego oddziału).

§ 27. Kierownikowi zamiejscowego oddziału prokuratury przysługują w zakresie spraw, prowadzonych w oddziale, prawa prokuratora okręgowego. Komunikowanie się z prokuratorem apelacyjnym i kierownikami sądów, z wyjątkiem grodzkich, odbywa się za pośrednictwem prokuratora okręgowego.

§ 28. Zastępcę kierownika zamiejscowego oddziału prokuratorskiego, w razie potrzeby, ustanawia prokurator okręgowy na wniosek kierownika oddziału, zawiadamiając o tem prokuratora apelacyjnego.

§ 29. Prokurator, ustanowiony przy sądzie grodzkim, jest uprawniony do samodzielnego prowadzenia dochodzeń w sprawach, podlegających właściwości danego sądu, wnoszenia i popierania oskarżenia przed tym sądem oraz zapowiadania i wnoszenia środków odwoławczych.

Tryb i forma komunikowania się.

§ 30. Prokuratorzy rejonowi podpisują wszelkie pisma z zakresu czynności, do których są uprawnieni (§ 24). Wszelkie inne pisma podpisuje prokurator okręgowy lub jego zastępca. Korespondencja z władzami centralnymi i władzami zagranicznymi odbywa się za pośrednictwem władz przełożonych. W zakresie czynności dochodzenia prokuratorom, prowadzącym dochodzenie, przysługuje prawo bezpośredniego komunikowania się z władzami centralnymi.

Prokurator może upoważnić sekretarza lub wyznaczonego przez siebie urzędnika sekretariatu do podpisywania wezwań i zawiadomień oraz uwierzytelniania odpisów.

§ 31. W sprawach, należących do właściwości Naczelnego Prokuratora, prokuratorzy komunikują się wyłącznie z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 32. Przełożeni udzielają podległym prokuratorom poleceń w zasadzie drogą instancji służbowych. W razie otrzymania polecenia bezpośrednio od władzy wyższej prokurator zawiadamia o tem swego bezpośredniego przełożonego.

§ 33. Prokurator zwraca się do przełożonych w formie przedstawień w drodze instancji służbowych. Jeżeli w poszczególnym przypadku władza wyższa zarządziła inaczej, należy odpis przedstawienia równocześnie przedstawić bezpośrednio przełożonemu.

§ 34. Prokuratorzy komunikują się z prokuratorami równorzędnymi oraz z sądami, władzami, urzędami administracyjnymi i wojskowymi zapomocą odezów.

§ 35. Jeżeli władza państwowa lub samorządowa odmawia wykonania prawnego żądania prokuratora lub z wykonaniem zwleka, prokurator zawiadamia o tem przełożonego prokuratora, który stara się o usunięcie przeszkód bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem swych władz przełożonych.

§ 36. Prokurator powinien osobiście otwierać pisma, nadesłane w kopertach zamkniętych, zaopatrzonych w napis „tajne”, „poufne” lub inny, świadczący, że treść pisma należy zachować w tajemnicy.

Pomoc zbrojna.

§ 37. O pomoc zbrojną wojskową zwracać się mają prawo, przestrzegając przepisów reg. kar., kierownicy prokuratur apelacyjnych i okręgowych oraz oddziałów zamiejscowych, a w razie gdy pomoc taka okaże się niezbędna przy spełnianiu czynności poza siedzibą prokuratury i uzyskanie w porę pisemnej odezwy kierownika nie będzie możliwe, każdy prokurator.

Wizytacje.

§ 38. Prokurator apelacyjny powinien osobiście lub za pośrednictwem delegowanego prokuratora

dokonać co najmniej raz do roku wizytacji podległych prokuratur okręgowych i ich oddziałów zamiejscowych. Celem wizytacji jest zbadanie toku spraw, ocena należytego ich załatwiania, usunięcie dostrzeżonych usterek, ujednostajnienie stosowania ustaw i czynności prokuratur oraz zapoznanie się z kwalifikacjami podległych prokuratorów i urzędników.

§ 39. Z każdej wizytacji prokurator składa władzy przełożonej sprawozdanie, zawiadamiając jednocześnie o wydanych przez siebie zarządzeniach i o potrzebie wydania zarządzeń, nie leżących w jego zakresie działania.

§ 40. Z każdej wizytacji więzienia prokurator sporządza krótkie sprawozdanie, które składa do akt prokuratury. Ministrowi Sprawiedliwości prokurator przedstawia sprawozdanie roczne z dokonanych wizytacji, a sprawozdania szczególne składa wtedy, gdy w związku z wizytacją wydał bezpośrednio zarządowi więzienia zarządzenia natury ogólnej lub stwierdził potrzebę zarządzeń, nie leżących w jego zakresie działania.

Konferencje prokuratorów.

§ 41. Prokuratorzy apelacyjni powinni najmniej raz do roku, okręgowi zaś przynajmniej co kwartał, zwoływać konferencje podległych prokuratorów celem ujednostajnienia działalności prokuratur, omówienia orzeczeń Sądu Najwyższego i rozważenia spornych zagadnień, powstałych na tle praktyki sądowej.

Sprawozdania.

§ 42. Prokuratorzy składają swym bezpośrednim przełożonym stałe sprawozdania ze swych czynności w wykazach, według załączonych wzorów: prokuratorzy rejonowi — miesięczne, najdalej 5 dnia miesiąca następującego po miesiącu objętym sprawozdaniem, i roczne do dnia 15 stycznia; kierownicy oddziałów zamiejscowych, załączając sprawozdania podległych im prokuratorów — miesięczne najdalej 8 dnia następnego miesiąca, roczne do dnia 20 stycznia; prokuratorzy okręgowi — miesięczne najdalej 10 dnia następnego miesiąca i roczne do dnia 1 lutego.

Prokuratorzy apelacyjni składają Ministrowi Sprawiedliwości do dnia 31 marca roczne sprawozdania, oparte na rocznych sprawozdaniach prokuratorów okręgowych, oraz sprawozdania z czynności, dokonanych w prokuraturze apelacyjnej.

Do sprawozdań miesięcznych prokuratorów okręgowych i rejonowych należy dołączać informacje o ilości osób, pozostających w areszcie: w toku dochodzenia do 2 miesięcy i do 3 miesięcy, w toku śledztwa — do 6 miesięcy, do roku i powyżej roku.

§ 43. Prokurator, delegowany do udziału w rozprawie sądowej, składa kierownikowi prokuratury sprawozdanie z wyniku rozprawy, przedstawiając wokandę spraw po wpisaniu w rubryce „uwa-

gi" (wzór do § 8 reg. kar.) wzmianki o wyniku rozprawy i o potrzebie lub zbędności założenia przez prokuratora środka odwoławczego.

Czas urzędowania i ferie.

§ 44. Godziny urzędowania w prokuraturach w dni powszednie oznacza Minister Sprawiedliwości. W razie potrzeby kierownik prokuratury może zarządzić pracę poza godzinami urzędowania.

§ 45. W celu załatwiania czynności niecierpiących zwłoki w niedzielę i święta oraz w dni powszednie, poza godzinami urzędowania, należy w miarę potrzeby ustanowić dyżury prokuratorów, urzędników sekretariatu i woźnych.

§ 46. Kierownik prokuratury oznacza godziny przyjęć.

W przypadkach pilnych należy przyjąć interesanta poza godzinami oznaczonymi.

§ 47. Terminy wypoczynku dla prokuratorów oraz urlopy wypoczynkowe dla urzędników sekretariatu tudzież niższych funkcjonariuszów należy w zasadzie wyznaczać w okresie od piętnastego czerwca do piętnastego września.

Na prośbę osoby interesowanej można wyznaczyć wypoczynek w dwóch terminach, jeżeli nie zachodzą przeszkody natury służbowej, pod warunkiem wszakże, by ogólny czas wypoczynku nie przekroczył normy ustawowej.

§ 48. Powołanie na ćwiczenia wojskowe i spowodowana tem przerwa w urzędowaniu nie pozbawia prawa do korzystania z wypoczynku.

Zamieszkanie i doręczanie pism w sprawach służbowych.

§ 49. Zezwolenia na zamieszkanie poza siedzibą prokuratury udziela prokuratorowi bezpośredni przełożony.

§ 50. Prokurator, korzystający z wypoczynku lub zwolnienia od zajęć, powinien zawiadomić bezpośredniego przełożonego o miejscu swego pobytu.

§ 51. Pisemne zarządzenia i orzeczenia administracyjne w sprawach służbowych powinny być doręczane prokuratorom za potwierdzeniem odbioru z oznaczeniem daty doręczenia. Doręczenie odbywa się trybem, wskazanym w reg. og.

CZĘŚĆ SZCZEGÓLNA.

Ściganie przestępstw.

§ 52. Prokurator jest obowiązany wszcząć postępowanie karne z powodu przestępstw, ściganych z urzędu, o których go zawiadomiono, lub które w inny sposób doszły do jego wiadomości.

§ 53. W przypadkach ważnych prokurator niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości powinien udać się na miejsce, przeprowadzić lub zarządzić dochodzenie i wydać odpowiednie polecenia.

§ 54. W razie ustnego zawiadomienia o przestępstwie prokurator powinien sporządzić o tem protokół, uprzedzając zgłaszającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe oskarżenie lub zawiadomienie o niepopelnieniu przestępstwie (art. 143 i 147 kodeksu karnego).

Dochodzenie.

§ 55. Prokurator przeprowadza dochodzenie w zasadzie za pośrednictwem policji państwowej, jeżeli zaś szczególne względy tego wymagają — osobiście.

Prokurator może również przeprowadzić dochodzenie za pośrednictwem innych organów władz państwowych lub samorządowych (art. 42 przep. wpraw. k. p. k.), jeżeli przestępstwo popełniono w zakresie, w którym do tych organów należy utrzymanie spokoju, bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo dochodzenie przestępstw.

§ 56. Z przebiegu dochodzenia sporządza się zapiski. Zapiski dochodzenia powinny podawać w porządku chronologicznym przebieg i wyniki przeprowadzonych czynności, a w razie potrzeby również nasuwające się wnioski i spostrzeżenia.

§ 57. Jeżeli w toku dochodzenia, prowadzonego osobiście przez prokuratora, zachodzi potrzeba dokonania czynności poza okręgiem sądu okręgowego, prokurator zwraca się do prokuratora, w którego okręgu czynność ma być spełniona, chyba że okoliczności uzasadniają potrzebę osobistego wykonania czynności przez prokuratora, prowadzącego dochodzenie. W tym ostatnim przypadku prokurator powinien uzyskać zezwolenie swego przełożonego na osobiste wykonanie czynności w innym okręgu i, w miarę możliwości, zawiadomić o tej czynności prokuratora, w którego okręgu czynność ma być wykonana.

§ 58. W toku dochodzenia, prowadzonego za pośrednictwem policji, prokurator wydaje polecenia bezpośrednio organom policji tej miejscowości, gdzie zlecona czynność ma być wykonana. Jeżeli przy wykonaniu polecenia powstają wątpliwości lub trudności, miejscowy prokurator może udzielić policji odpowiednich wskazówek, porozumiewając się, w razie potrzeby, z prokuratorem, który wydał polecenie.

§ 59. Wnioski o zastosowanie środków zapobiegawczych oraz o dokonanie czynności sądowych w sprawach, podlegających właściwości sądów grodzkich, prowadzący dochodzenie składa w zasadzie sądowi grodzkiemu, w sprawach zaś, podlegających właściwości sądu okręgowego, w zasadzie sędziemu śledczemu, chyba że czynność ma być dokonana w okręgu sądu grodzkiego, w którym niema siedziby sędziego śledczego.

§ 60. Prokurator, prowadząc dochodzenie za pośrednictwem policji, powinien, jeżeli okoliczności sprawy tego wymagają, udzielać jej szczegółowych wskazówek na piśmie lub ustnie.

§ 61. W zakresie wydawania policji państwowej poleceń prowadzenia dochodzenia należy bacznie, w jakim stopniu organa policji państwowej danego rejonu są wyszkolone do spełnienia tych zadań. W tym celu prokuratorzy powinni zaznajamiać się z kwalifikacjami poszczególnych funkcjonariuszów policji państwowej na podstawie akt dochodzeń oraz stałego porozumiewania się z komendantami policji i poszczególnymi funkcjonariuszami.

§ 62. W czasie dochodzenia, prowadzonego przez prokuratora osobiście lub za pośrednictwem policji, aresztowany pozostaje do rozporządzenia prokuratora.

Prokurator powinien czuwać nad tem, czy nie ustały przyczyny, dla których aresztowanie nastąpiło (art. 170 k. p. k.) oraz czy nie upłynęły terminy aresztowania, przewidziane w art. 171 k. p. k. Wniosek o przedłużenie aresztu w myśl art. 171 § 2 k. p. k. należy złożyć przed upływem terminu ustawowego.

§ 63. Prokurator, przesyłając sprawę do sądu (sędziego śledczego) lub do innego prokuratora, powinien równocześnie zawiadomić zarząd więzienia o przekazaniu aresztowanego do rozporządzenia odpowiedniego sądu lub prokuratora.

§ 64. Przedmioty, które w toku dochodzenia należy przechować, a które ze względu na swój rozmiar, wartość lub charakter nie nadają się do przechowania w aktach sprawy, powinny być przechowywane w biurach podawczych odpowiednich sądów lub w innych pomieszczeniach sądowych lub prokuratorских, przeznaczonych na ten cel. W razie wszczęcia postępowania sądowego prokurator przekazuje te przedmioty do rozporządzenia sądu (sędziego śledczego). Przechowywanie przedmiotów odbywa się w sposób, wskazany w reg. kar.

§ 65. O wszczęciu i umorzeniu dochodzenia przeciw osobom, wymienionym w art. 6 k. p. k., prokurator zawiadamia właściwą władzę.

Jeżeli podejrzany należy do kategorii osób, wymienionych w § 375 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 16 marca 1930 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 31, poz. 270), należy wykonać przepisy tego paragrafu co do przesyłania zawiadomień do powiatowych władz administracji ogólnej i powiatowych komendantów uzupełnień. Dołączone do § 32 reg. kar. wzory będą odpowiednio stosowane w prokuraturach okręgowych.

§ 66. W przypadkach, przewidzianych w art. 119 i ust. 4 art. 122 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwo-

wej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27), kierownik prokuratury (oddziału) przedstawia prokuratorowi apelacyjnemu wniosek o ukaranie funkcjonariusza policji państwowej w drodze sądowej. Z żądaniem wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (art. 116 rozp. o pol. państw.) może wystąpić prokurator apelacyjny lub okręgowy. Do zwrócenia uwagi funkcjonariuszowi policji państwowej na zasadzie art. 116 rozp. o pol. państw. uprawniony jest każdy prokurator.

§ 67. Odmawiając ścigania lub umarzając dochodzenie, prokurator powinien postanowienie swe uzasadnić.

§ 68. Zawiadomienie pokrzywdzonego o odmowie ścigania lub umorzenia dochodzenia powinno zawierać objaśnienie o sposobie i terminie odwołania się (art. 248 § 2 i art. 464 § 1 k. p. k.) a w sprawach, należących do właściwości sądu grodzkiego, — o prawach, służących pokrzywdzonemu z art. 67 k. p. k.

§ 69. Jeżeli prokurator, któremu złożono zażalenie, uzna je za zasadne, to sam się do niego przychyła, w przeciwnym zaś razie przesyła je wraz z aktami sprawy do prokuratora apelacyjnego.

§ 70. Postanowienie prokuratora apelacyjnego, rozstrzygające zażalenie na odmowę ścigania lub umorzenie dochodzenia, powinno być uzasadnione.

Zawiadomienie pokrzywdzonego o odmownem postanowieniu prokuratora apelacyjnego powinno zawierać objaśnienie o sposobie i terminie odwołania (art. 464 § 2 k. p. k.).

§ 71. Prokurator, odmawiając ścigania lub umarzając dochodzenie w swoim zakresie, powinien przekazać sprawę właściwej władzy co do czynu karnego, niepodlegającego orzecznictwu sądów powszechnych. W szczególności dotyczy to spraw, do których mają zastosowanie przepisy art. 640 k. p. k.

O przekazaniu sprawy należy uczynić wzmiankę w zawiadomieniu, przewidzianem w § 68 lub 70.

Udział prokuratora w śledztwie.

§ 72. Prokurator powinien złożyć wniosek o wyznaczenie sędziego śledczego z pominięciem przyjętego podziału czynności, gdy tego wymaga charakter sprawy. Wniosek o zlecenie śledztwa sądowi grodzkiemu należy złożyć tylko wówczas, gdy zarządzenie takie przyczyni się do przyspieszenia postępowania, albo zmniejszenia jego kosztów, a szczególne względy nie przemawiają za skierowaniem sprawy do sędziego śledczego.

§ 73. Prokurator powinien być obecny przy czynnościach śledczych w przypadkach ważnych, zwłaszcza wtedy, gdy sędzia śledczy dopuścił do obecności obrońcę oskarżonego, albo gdy prokurator złożył wniosek o uzupełnienie śledztwa, a od wyniku uzupełniających czynności zależy dalszy bieg sprawy.

§ 74. Prokurator powinien możliwie często przeglądać akta śledztwa oraz porozumiewać się bezpośrednio z sędzią śledczym i już w toku śledztwa składać odpowiednie wnioski, celem uniknięcia potrzeby uzupełniania śledztwa; w szczególności powinien czuwać nad tem, aby śledztwo objęło wszystkich oskarżonych i wszystkie przestępstwa zgłoszone z art. 29 i 30 k. p. k., o ile nie nastąpi wyłączenie w myśl art. 31 k. p. k.

§ 75. Prokurator może w toku śledztwa przeprowadzić dochodzenie także co do przestępstwa, objętego śledztwem, o czym powinien zawiadomić sędziego śledczego, a następnie przelać mu zapiski dochodzenia; w dochodzeniu takim prokurator może dokonywać czynności sądowych tylko w przypadkach, wskazanych w art. 257 k. p. k.

§ 76. Wnioski o uzupełnienie śledztwa należy składać jedynie w przypadkach nicodzownych; składając wniosek o uzupełnienie śledztwa, prokurator powinien objąć nim całokształt uzupełnień, niezbędnych według stanu sprawy w chwili składania wniosku.

§ 77. Składając wniosek o umorzenie śledztwa, prokurator powinien go uzasadnić; wyrażenie zgody na umorzenie nie wymaga uzasadnienia, o ile prokurator podziela uzasadnienie postanowienia sędziego śledczego, powziętego w trybie art. 274 k. p. k.

§ 78. W razie uchylecia przez sąd okręgowy postanowienia sędziego śledczego o umorzeniu śledztwa prokurator obowiązany jest sporządzić akt oskarżenia zgodnie z postanowieniem sądu, jeżeli sąd nie nakazał uzupełnienia śledztwa. W razie uzupełnienia śledztwa zgodnie z postanowieniem sądu należy nadać dalszy bieg sprawie, w zależności od wyniku uzupełniających czynności.

Akt oskarżenia i inne wnioski.

§ 79. W uzasadnieniu aktu oskarżenia należy w sposób jasny i rzeczowy przedstawić faktyczną stronę sprawy, przytoczyć dowody winy oskarżonego, streścić jego wyjaśnienia, a w miarę potrzeby ocenić wartość dowodów i wyjaśnić podstawy kwalifikacji prawnej.

§ 80. Na marginesach aktu oskarżenia należy oznaczać karty akt sprawy, celem umożliwienia sprawdzenia okoliczności, przytoczonych w akcie oskarżenia. Oznaczenie kart należy umieszczać również na marginesie listy osób, które mają być wezwane na rozprawę, oraz wykazu innych dowodów.

§ 81. Do aktu oskarżenia, złożonego sądowi okręgowemu, należy dołączyć tyle odpisów, ilu jest oskarżonych; co do oskarżonych zaś urzędników publicznych, duchownych lub zakonników — po dwa egzemplarze.

W aktach podręcznych prokuratora należy pozostawić co najmniej jeden odpis aktu oskarżenia.

Akta sprawy prokurator dołącza do aktu oskarżenia.

§ 82. Składając akt oskarżenia przeciwko niektórym oskarżonym, wniosek zaś o umorzenie śledztwa co do innych oskarżonych lub co do niektórych czynów, objętych tem samem śledztwem, prokurator przesyła akt oskarżenia z aktami sprawy do sądu okręgowego lub grodzkiego, do sędziego śledczego zaś — wniosek o umorzenie.

Przepis § 63 stosuje się odpowiednio do spraw, przesyłanych do sądu w trybie art. 280 k. p. k.

§ 83. Jeżeli w sprawie o występki prokurator uważa, że z uwagi na zawile okoliczności postępowanie przed sądem jednostopniowym jest niewskazane, to jednocześnie z aktem oskarżenia składa wniosek o przekazanie sprawy pod rozpoznanie sądu koleżeńskiego w myśl art. 333 k. p. k.

§ 84. W sprawach przeciwko nieletnim należy przed złożeniem sądowi okręgowemu aktu oskarżenia złożyć wniosek o zbadanie rozeznania nieletniego. Wniosek taki powinien zawierać przytoczenie w streszczeniu faktycznych okoliczności sprawy.

Popieranie oskarżenia na rozprawie.

§ 85. Prokurator, opierając się na otrzymanej liście spraw (art. 295 k. p. k.), wyznacza przedstawicieli prokuratury do rozpraw, o ile możliwości na miesiąc zgóry.

§ 86. W sprawach szczególnie ważnych lub zawilych powinni na rozprawie występować w miarę możliwości prokuratorzy, którzy daną sprawę opracowali. Prokurator apelacyjny może w takich sprawach delegować do popierania oskarżenia na rozprawie apelacyjnej członka prokuratury okręgowej, który w danej sprawie występował w sądzie okręgowym na rozprawie głównej.

§ 87. Przełożony prokurator może ze względu na objętość i różnorodność materiału wyznaczyć do popierania oskarżenia kilku prokuratorów.

Popieranie oskarżenia na rozprawie w sądzie grodzkim.

§ 88. Prokurator, wnosząc akt oskarżenia do sądu grodzkiego, może oznajmić, że zastrzega sobie popieranie oskarżenia przed sądem grodzkim.

§ 89. W sprawach ważniejszych prokurator udziela policji lub organom administracji poleceń i wskazówek co do popierania oskarżenia w sądzie grodzkim na rozprawie, co do założenia środków odwoławczych i t. p.

Środki odwoławcze.

§ 90. Zapowiada wniesienie środka odwoławczego i sporządza jego wywód w zasadzie ten proku-

ikator, który popierał oskarżenie na rozprawie. Wywód środka odwoławczego od wyroku sądu okręgowego i apelacyjnego przesyła do sądu kierownik prokuratury. Odpis wyводу apelacji od wyroku sądu okręgowego prokurator przesyła prokuratorowi apelacyjnemu, odpis złożonej kasacji — pierwszemu prokuratorowi Sądu Najwyższego.

Wykonanie wyroku.

§ 91. Prokurator, zarządzając wykonanie wyroku na tymczasowo aresztowanym, skazanym na karę pozbawienia wolności, powinien odpis sentencji wyroku przesłać naczelnikowi właściwego więzienia z zawiadomieniem o dniu, w którym skazanego należy zwolnić.

Jeżeli skazany przebywa w innym okręgu sądowym, prokurator, zwracając się do prokuratora okręgowego tego okręgu o odpowiednie zarządzenia (art. 544 ust. 2 k. p. k.), powinien przesłać mu odpis sentencji.

§ 92. Jeżeli skazany na karę pozbawienia wolności nie jest aresztowany, prokurator powinien zarządzić sprowadzenie go do więzienia przez policję państwową lub władzę gminną. Gdy ze względu na rodzaj kary, charakter sprawy i osobę sprawcy, nie zachodzi obawa, że skazany uchyli się od wykonania kary, prokurator może wezwać go, aby w określonym terminie stawił się w wyznaczonym więzieniu.

Równocześnie z wydaniem powyższych zarządzeń należy przesłać naczelnikowi więzienia odpis sentencji wyroku oraz, jeżeli skazany został wezwany do stawienia się w więzieniu, — odpis wezwania, z poleceniem powiadomienia prokuratora o dniu rozpoczęcia kary przez skazanego oraz o dniu mającego nastąpić zwolnienia. Prokurator powinien sprawdzić, czy czas trwania kary obliczono należycie.

W razie zawiadomienia przez naczelnika więzienia, że skazany, wezwany do stawienia się w celu odbycia kary, nie stawił się w terminie, prokurator zarządzi przymusowe sprowadzenie skazanego przez policję państwową lub władzę gminną.

§ 93. Jeżeli skazany należy do kategorii osób, wymienionych w § 375 rozp. Ministra Spraw Wojskowych z dnia 16 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 270), należy przy wykonaniu wyroku wykonać przepisy tego paragrafu co do przysyłania zawiadomień do powiatowych władz administracji ogólnej i powiatowych komendantów uzupełnień. Dołączone do § 32 reg. kar. wzory będą tu odpowiednio stosowane.

Odroczenie i przerwa wykonania kary.

§ 94. Przy rozpatrywaniu prośby o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub o jej przerwę, prokurator rozważy, czy mimo istnienia warunków ustawowych prośba zasługuje na uwzględnienie z uwagi na rodzaj popełnionego przestępstwa, okres nieodbytej kary oraz zachowanie się skazanego na wolności i w więzieniu. Odroczenia i przerwy kary nie należy udzielać recydywistom w cięż-

szych przypadkach powrotu do przestępstwa oraz przestępcom zawodowym i z nawyknięcia.

Odroczenia i przerwy kary należy odmówić, jeżeli zachodzi obawa uchylecia się skazanego od wykonania kary.

§ 95. Prokurator przesyła zarządzenie swoje co do przerwy kary naczelnikowi więzienia, z poleceniem wykonania i zawiadomienia policji państwowej rejonu, w którym zwolniony ma zamiar zamieszkać.

Uzależniając odroczenie lub przerwę kary od zobowiązania się skazanego do pobytu w oznaczonej miejscowości lub okręgu, prokurator zawiadamia o tem właściwe komendy policji państwowej z poleceniem bezwłocznego aresztowania skazanego i sprowadzenia go do więzienia w razie naruszenia wspomnianego zobowiązania.

§ 96. Prokurator poleci naczelnikowi więzienia, by po upływie czasu przerwy, jeżeli skazany w ciągu trzech dni po upływie tego czasu nie zgłosi się dobrowolnie, zawiadomił o tem prokuratora, który wyda odpowiednie zarządzenia.

§ 97. Ograniczeń, zawartych w § 94, nie stosuje się do odroczenia wykonania kary na zasadzie art. 558 k. p. k.

Wznowienie postępowania.

§ 98. Wniosek o wznowienie postępowania w sprawach, należących do właściwości sądu grodzkiego, powinien prokurator okręgowy przedstawić prokuratorowi apelacyjnemu, w innych zaś sprawach — pierwszemu prokuratorowi Sądu Najwyższego za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego.

§ 99. Wniosek o wznowienie postępowania powinien wskazywać okoliczności, uzasadniające złożenie wniosku; prokurator może przeprowadzić w tym celu dochodzenie, którego akta dołączy do wniosku. W dochodzeniu tem przepisu art. 20 przep. wpraw. k. p. k. nie stosuje się.

§ 100. Do wniosku o wznowienie postępowania należy dołączyć zażądane w tym celu akta sądowe.

§ 101. Jeżeli prokurator otrzyma wniosek o wznowienie postępowania, podany przez oskarżonego lub inną osobę, wymienioną w art. 603 § 1 k. p. k., powinien, jeżeli zachowane są warunki art. 605 k. p. k., postąpić w sposób, przewidziany w §§ 98—100, dołączając swoją opinię, w miarę uznania po przeprowadzeniu dochodzenia.

Kasacja według art. 538 k. p. k.

§ 102. Przepisy §§ 98 — 101 stosuje się odpowiednio w przypadkach podań o założenie kasacji na mocy art. 538 k. p. k.

Prokurator apelacyjny może nie nadać sprawie dalszego biegu, jeżeli zachodzi brak podstaw do założenia kasacji, chyba że prokurator Sądu Najwyższego zażądał przedstawienia akt sprawy z opinią.

Sprawy aresztowanych i inne sprawy pilne.

§ 103. Sprawy, dotyczące osób aresztowanych i inne sprawy pilne, powinny być załatwiane ze szczególnym pośpiechem. Nagłość sprawy należy zaznaczyć na aktach i pismach w sposób widoczny.

§ 104. O niemożności załatwienia sprawy w terminie, przepisany w ustawie, należy zawiadomić przełożonego prokuratora z wyjaśnieniem przyczyn zwłoki.

Pisma osób aresztowanych.

§ 105. Prokurator powinien:

- a) przysyłać według właściwości pisma więźniów, choćby adresowane mylnie;
- b) nie doręczać pism, lekceważących ustawy, uwłaczających Państwu, władzom lub osobom urzędowym albo mogących ujemnie wpłynąć na przebieg dochodzenia lub śledztwa;
- c) pozostawiać bez biegu pisma obywateli polskich do władz obcych o opiekę i ochronę przed zarządzeniami władz polskich, tudzież takie same pisma obywateli obcych do władz obcych, nie będących władzami o czystym wnoszącym;
- d) przedstawiać do decyzji Ministerstwa Sprawiedliwości pisma, adresowane do władz obcych, jeżeli nie należy z nimi postąpić w myśl przepisów pod lit. b), c).

§ 106. Do podań osób aresztowanych, składanych na imię Prezydenta Rzeczypospolitej, albo przesyłanych do władz przełożonych lub sądowych, prokurator powinien dołączać w miarę potrzeby odpowiednie informacje.

BIUROWOŚĆ.

Zasady ogólne.

§ 107. Biurowość w sekretariatach prokuratorów prowadzona jest według przepisów reg. og. z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

§ 108. Pisma wnoszone i nadsyłane do prokuratorury przyjmuje urzędnik sekretariatu, który umieszcza na każdym piśmie prezentatę, zawierającą nazwę prokuratorury (oddziału zamiejscowego), datę otrzymania pisma i liczbę załączników.

§ 109. Oznaczenie akt składa się z odpowiedniej nazwy repertorium, do którego sprawa należy, numeru porządkowego sprawy według repertorium i roku założenia akt. Oznaczenie akt prokuratora rejonowego składa się nadto z cyfry rzymskiej, wskazującej numer rejonu, umieszczonej przed nazwą repertorium (np. XII Ds. 10/33).

W razie przeniesienia sprawy do innego repertorium należy dawne oznaczenie przekreślić i wpisać pod spodem nowe oznaczenie.

Oznaczenie akt umieszczać należy na wszystkich pismach wychodzących.

§ 110. Od obowiązku umieszczania w okładce i szycia akt można odstąpić, jeżeli akta zawierają nie więcej niż kilka kart i nie zachodzi obawa, że skutkiem zaniechania zeszytów ulegną zniszczeniu lub zagubieniu. Akta powinny być jednak umieszczone w okładce i zeszyte, jeżeli przesyła się je innej prokuratorurze, sądowi lub innej władzy.

§ 111. Na okładkach akt i na pismach w sprawach, w których oskarżony lub podejrzany jest aresztowany, należy umieścić u góry w sposób widoczny wyraz: „Areszt”.

§ 112. Równocześnie z przesłaniem sprawy do sędziego śledczego z wnioskiem o wszczęcie śledztwa lub do sądu okręgowego z aktem oskarżenia prokurator zakłada akta podręczne. W aktach tych przechowuje się odpis aktu oskarżenia lub wniosków, przewidzianych w art. 280, 383 § 1 i 635 § 2 k. p. k., oraz korespondencję, odnoszącą się do danej sprawy, a nie należącą do akt dochodzenia lub śledztwa. Na okładce, w odpowiednich rubrykach, należy uwidocznic bieg sprawy oraz datę i treść zapadłego wyroku.

§ 113. Szczegóły organizacji biurowej ustala według swego uznania prokurator.

Księgi prokuratorowskie.

§ 114. W prokuratorurze prowadzi się następujące księgi:

1. „Kop” — repertorium karne ogólne (wzór) u prokuratora apelacyjnego;
2. „Z” — księga zarządzeń u prokuratora apelacyjnego;
3. „Prez” — dziennik prezydjalny (wzór) u prokuratora apelacyjnego i okręgowego;
4. „E” — księga ekspedycyjna (wzór) u prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego;
5. „So” — skorowidz ogólny (wzór) u prokuratora okręgowego.
6. „Sp” — skorowidz poszukiwanych (wzór) u prokuratora okręgowego;
7. „W” — repertorium wyroków (wzór) u prokuratora okręgowego;
8. „Ds” — repertorium dochodzeń i śledztw (wzór) u prokuratora rejonowego;
9. „Ap” — wykaz aresztowanych w toku dochodzenia (wzór) u prokuratora rejonowego;
10. Skorowidze.

§ 115. Do dziennika prezydjalnego „Prez” należy wpisywać korespondencję, dotyczącą administracji prokuratorury, a w szczególności korespondencję w sprawach osobowych, oraz sprawozdania i okólniki.

§ 116. Do repertorium „Kop” u prokuratora apelacyjnego wpisuje się korespondencję, nie należącą do dziennika prezydjalnego.

§ 117. Do skorowidza ogólnego „So” wpisuje się korespondencję, która wpływa do prokuratora okręgowego, a nie należy do dziennika prezydjalnego i repertorium wyroków.

W rubryce „oznaczenie sprawy” należy wpisać ~~nazwisko~~ i imię pokrzywdzonego i podejrzanego, albo ~~nazwisko~~ i imię osoby lub nazwę władzy, nadsyłającej pismo.

Jeżeli pokrzywdzonych lub podejrzanych jest kilku, należy nazwisko i imię każdego z nich wpisać osobno pod odpowiednią literą.

Nazwę władzy, nadsyłającej pismo, wpisuje się tylko wówczas, gdy brak jest innych danych, niezbędnych do oznaczenia sprawy.

W rubryce „do kogo i kiedy przesłano” datę przesłania należy uwidocznic tylko wtedy, gdy pismo wychodzi z prokuratury.

§ 118. Do skorowidza poszukiwanych „Sp” wpisuje się nazwiska i imiona oskarżonych, względem których postępowanie zawieszono w toku dochodzenia (art. 5 k. p. k.), oraz skazanych, co do których nie można wykonać kary.

§ 119. Do repertorium „W” wpisuje się każdego skazanego pod oddzielnym numerem porządkowym.

W rubryce „Uwagi” należy uwidocznic wezwania do kary.

Rubrykę 9 („rodzaj i wymiar kary zastępczej”) należy wypełnić dopiero po stwierdzeniu niemożności ściągnięcia grzywny lub kary pieniężnej. Odpowiedni zapis w rubryce 9 należy umieścić poniżej, poziomu zapisów, dotyczących zasadniczej kary pozbawienia wolności. Zapisy, dotyczące zastępczej kary pozbawienia wolności w rubrykach 10 — 15 winny być umieszczone na tym samym poziomie, co zapis w rubryce 9.

§ 120. W każdym rejonie prokuratorskim prowadzone jest repertorium „Ds”, oznaczone odnośną cyfrą rzymską (numer rejonu). Kierownik prokuratury może zarządzić prowadzenie wspólnego repertorium „Ds” dla kilku rejonów.

Do repertorium „Ds” wpisuje się sprawy karne i karne skarbowe w chwili otrzymania zawiadomienia o przestępstwie. Wszelkie czynności w toku postępowania, a w szczególności przesłanie sprawy do uzupełnienia i zwrot po uzupełnieniu, należy uwidocznic w odpowiednich rubrykach.

W razie skierowania sprawy do śledztwa, należy w rubryce „numer porządkowy” nad odnośnym numerem umieścić literę „S”.

Po sporządzeniu przez prokuratora rejonowego aktu oskarżenia lub innego wniosku wymagającego aprobaty prokuratora (§ 24 pkt. c), należy w rubryce 17 odnotować datę przedstawienia akt prokuratorowi okręgowemu. Po załatwieniu sprawy przez prokuratora okręgowego należy we właściwych rubrykach (19 — 27) odnotować datę i sposób załatwienia.

W rubryce 4 powinny być wymienione nazwiska i imiona wszystkich oskarżonych. W razie skierowania sprawy częściowo z aktem oskarżenia, a częściowo z wnioskiem o umorzenie lub zawieszenie postępowania, należy zapisów w odpowiednich rubrykach dokonywać w ten sposób, by było widoczne, jaki bieg nadano sprawie względem każdego oskarżonego.

Jeżeli do oskarżonego zastosowano nie tymczasowe aresztowanie, lecz inny środek zapobiegawczy, należy w rubryce 4 pod jego nazwiskiem umieścić w nawiasie odpowiednią wzmiankę, np. „kaucją zł”, „poręczenie zł”, „zakaz wydal., dozór polic.”.

W rubryce 6 należy wymienić, jak długo tymczasowe aresztowanie trwało w wyrazach: „od d. do d.”.

W rubryce 19 przesłanie sprawy w trybie postępowania zwyczajnego, przed sądem jednoosobowym, doraźnego, z ustawy karnej skarbowej i przed sądem przysięgłych należy oznaczać w skrótach: „zwycz.”, „1 osob.”, „dor.”, „u. k. s.”, „przys.”.

§ 121. Każdą sprawę należy tylko raz jeden zapisać do repertorium „Ds”, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) gdy postępowanie zawieszono podjęto w nowym roku kalendarzowym;
- b) gdy dochodzenie lub śledztwo wznowiono w myśl art. 252 i 613 k. p. k.;
- c) gdy dochodzenie lub śledztwo rozdzielono na dwie lub kilka oddzielnych spraw.

W wymienionych przypadkach sprawę należy zapisać do repertorium ponownie, odnotowując w rubryce „uwagi”, pod dawnym numerem, nowy, a pod nowym dawny.

§ 122. Zamiast wykazu aresztowanych „Ap” można prowadzić kartotekę osób aresztowanych.

§ 123. Do repertorium „Kop”, „W” i „Ds” należy prowadzić oddzielne skorowidze według przepisów reg. og. i reg. kar.

Kierownik prokuratury może zarządzić prowadzenie skorowidzów systemem kartkowym.

§ 124. W oddziale zamiejscowym prowadzi się z ksiąg, wymienionych w § 114, te, które są konieczne ze względu na uprawnienia, przyznane kierownikowi oddziału w § 27.

§ 125. Księgi, przewidziane dla czynności prokuratorów rejonowych, będą prowadzone także u wice (pod) prokuratorów, którym są poruczone sprawy niezależnie od podziału terytorjalnego (§ 22).

Wzory sprawozdań.

§ 126. Wzory sprawozdań miesięcznych prokuratorów okręgowych, kierowników oddziałów zamiejscowych i prokuratorów rejonowych służyć mogą jako wzory sprawozdań rocznych po zastąpieniu wyrazu „miesiąc” wyrazem „rok”.

§ 127. W rubrykach 3 i 14 sprawozdań prokuratorów okręgowych i rejonowych należy wykazywać ilość spraw załatwionych ostatecznie. Sprawy, przesłane w celu przeprowadzenia lub uzupełnienia dochodzenia lub w celu uzupełnienia śledztwa, należy wykazywać jako niezłatwione (rubryki 1, 4, 12 i 15).

Spraw, będących w toku śledztwa u sędziów śledczych, przed przesłaniem ich do prokuratury nie wciąga się do sprawozdań.

Sekretariaty.

§ 128. Sekretariaty prokuratur składają się z sekretarzy prokuratorskich, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów.

Do sekretariatów prokuratur mogą być wyznaczeni także sekretarze sądowi i aplikanci sądowi.

Prokurator oznacza zakres i rodzaj czynności każdego urzędnika sekretariatu.

§ 129. Kierownik sekretariatu jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie biurowości, za ściśle i szybkie wykonanie zarządzeń prokuratora oraz za całość akt, ksiąg i pism.

§ 130. Wszyscy urzędnicy sekretariatu obowiązani są stosować się do zarządzeń kierownika sekretariatu, chyba że prokurator zarządzenie kierownika sekretariatu odwoła lub zmieni.

§ 131. W czynnościach swoich kierownik sekretariatu, za zgodą prokuratora, może być zastąpiony przez innych urzędników sekretariatu.

§ 132. Urzędnicy sekretariatu nie mają prawa udzielać zezwolenia osobom obcym na przeglądanie akt i ksiąg prokuratury.

Zezwolenie takie wydaje wyłącznie prokurator.

§ 133. Nikt, prócz prokuratora, nie może zabierać akt z sekretariatu.

Woźni.

§ 134. Jeżeli ilość woźnych w prokuraturze jest niewystarczająca, potrzebną ilość woźnych wyznacza do prokuratury prezes właściwego sądu.

§ 135. Wyznaczeni do prokuratury woźni podlegają wyłącznie zarządzeniom prokuratora i kierownika sekretariatu.

Pieczenie urzędowe.

§ 136. Prokuratorzy mają pieczęcie urzędowe z wyobrażeniem orła państwowego i właściwym napisem, odpowiadające przepisom obowiązującym.

§ 137. Pieczęcie prokuratur przechowują kierownicy sekretariatów.

Pieczenie powinny być przechowywane pod zamknięciem.

Kontrolę wydanych do użytku pieczęci prowadzi kierownik prokuratury.

§ 138. Pieczęcie wyciska się na wszelkich pismach, mających stanowić dowód lub mających być dla strony podstawą do podjęcia jakiegokolwiek czynności prawnej, a nadto w korespondencji z władzami

zagranicznymi, na uwierzytelnionych odpisach oraz, jeżeli nagłość czynności nie stoi na przeszkodzie, na zarządzeniach sprowadzenia (art. 245 § 2 k. p. k.), zatrzymania podejrzanego (art. 167 k. p. k.), dokonania rewizji (art. 150 k. p. k.), wstrzymania korespondencji i przesyłek (art. 159 k. p. k.), tudzież na pismach do policji i innych urzędów z żądaniem wykonania powyższych zarządzeń.

§ 139. Pieczęcie należy zamawiać wyłącznie w Mennicy Państwowej.

Nazwa prokuratur.

§ 140. Prokuratury sądów apelacyjnych i okręgowych używają nazwy według siedziby (Prokuratura Sądu Apelacyjnego w ; Prokuratura Sądu Okręgowego w).

Oddziały zamiejscowe prokuratur sądów okręgowych używają nazwy właściwej prokuratury z dodatkiem „oddział zamiejscowy w”.

Wiceprokuratorzy i podprokuratorzy rejonowi, urzędujący poza siedzibą prokuratora okręgowego, używają nazwy właściwej prokuratury z dodatkiem „wiceprokurator (podprokurator) rejonu w”.

§ 141. Nazwy powyższe powinny być umieszczone nazewnątrz gmachów, mieszczących prokuratorę.

§ 142. Na pismach, podpisanych przez prokuratora lub jego zastępcę, należy używać napisów: „Prokurator Sądu Apelacyjnego w”; „Prokurator Sądu Okręgowego w”.

Na pismach, podpisanych przez wiceprokuratora lub podprokuratora, należy używać napisów: „Prokurator Sądu Okręgowego w”; „Wiceprokurator rejonu”. Siedzibę wiceprokuratora (podprokuratora) rejonowego wymienia się, jeżeli znajduje się poza siedzibą prokuratora sądu okręgowego.

§ 143. Pomieszczenia wewnątrz gmachów, przeznaczone dla prokuratury, powinny być oznaczone napisami, wskazującymi ich przeznaczenie.

Przepisy końcowe.

§ 144. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 784).

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl.
z dn. 1 grudnia 1932 r. (poz. 910).

Wzór do § 114 pkt. 1 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba nadsyłająca Data i numer pisma	Przedmiot	Data i treść załatwienia	U W A G I
1	2	3	4	5	6

Wzór do § 114 pkt. 3 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba nadsyłająca Data i numer pisma	Przedmiot	Do kogo i kiedy przesłano	U W A G I
1	2	3	4	5	6
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
0					

Wzór do § 114 pkt. 4 reg. prok.

Oznaczenie pisma wysyłanego	Data wysłania	Do kogo adresowano	Ilość kopert lub paczek	Data odbioru	Potwierdzenie odbioru
1	2	3	4	5	6

Wzór do § 114 pkt. 5 reg. prok.

Oznaczenie sprawy	Data wejścia	Do kogo i kiedy przesłano	U w a g i
1	2	3	4

Wzór do § 114 pkt. 6 reg. prok.

Nazwisko i imię poszukiwanego	Oznaczenie akt	U w a g i
1	2	3

Wzór do § 114 pkt. 7 reg. prok.

REPERTORIUM

(Strona lewa)

Numer porządkowy	Data wejścia	Kto wyrok nadesłał (Data i numer pisma)	Sąd, który wydał wyrok wykonalny	Oznaczenie akt „Ds” lub „Kad”	Nazwisko i imię skazanego	Oznaczenie przestępstwa	Kara pozbawienia wolności	
							Rodzaj i wymiar kary	
							zasadniczej	zastępczej
1	2	3	4	5	6	7	8	9

WYROKÓW

Kara pozbawienia wolności					Grzywna — kara pieniężna							Koszty, opłaty sądowe, koszty wykonania kary				Wykonanie polecono		UWAGI
Odroczona do dnia	Rozpoczęta	Przerwa		Przedterminowe zwolnienie	Ukończona	Wysokość w złotych	Odroczona do dnia	Rozłożona na raty płatne	Uiszczona dnia	Umorzona lub odpisana	Zaległość do przeniesienia	Wysokość (zł)	Uiszczono	Stwierdzono nieściągalność, lub zwolnienie od zwrotu	Zaległość do przeniesienia	dnia	komu	
		od	do															
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

(Strona prawa)

Wzór do § 114 pkt. 8 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub osoba, która zawiadomienie nadesłała. Data i numer zawiadomienia	Nazwisko i imię podejrzanego lub oskarżonego	Oznaczenie przestępstwa	Tymczasowe aresztowanie	W jakim więzieniu	Nazwisko i imię pokrzywdzonego	W toku dochodzenia sprawę				
								przesłano			zwrócono po wykonaniu dnia	
								dnia	dokąd	w jakim celu		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

Przesłano z wnioskiem o wszczęcie śledztwa		W toku śledztwa sprawę		Akt oskarżenia lub inny wniosek		Przesłano do sądu okręgowego z aktem oskarżenia (data, tryb)	Przesłano do sądu grodzkiego z aktem oskarżenia	Przesłano z wnioskiem o umorzenie śledztwa lub wyrażeniem zgody na umorzenie	Dochodzenie zawieszono	Dochodzenie umorzono lub odmówiono ścigania	Wysłano zawiadomienia o umorzeniu lub odmowie ścigania	Wykonano inne zarządzenia po umorzeniu	Przesłano w trybie art. 464 k. p. k. do prokuratora apelacyjnego	Przesłano innej władzy lub urzędowi	Inaczej załatwiono (data—spół)	U w a g i
dnia	do kogo	Nadesłano	Zwrócono z wnioskiem o uzupełnienie	Przedstawiono prokuratorowi do aprobaty	Otrzymało od prokuratora celem innego złatwienia											
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Wzór do § 114 pkt. 9 reg. prok.

Numer repertorium Ds.	Nazwisko i imię	W więzieniu	od dnia	do dnia	Przedłużono do dnia	D a t a	
						wniesienia aktu oskarżenia lub przesłania do śledztwa	uchylenia aresztu
1	2	3	4	5	6	7	8

Wykaz „Ap.”

Wzór do § 42 reg. prok.

Sprawozdanie
roczne Prokuratora Sądu Apelacyjnego w
za rok

Udział w rozpra- wach przed są- dem apela- cyjnym	Udział w posie- dzeniach ni.jaw- nych sądu apel.	Odroczenia wykonania kary		Przerwy w odbywaniu kary		Przedterminowe zwolnienie			
		udzielono	odmówiono	udzielono	odmówiono	udzielono	odmówiono	przedstawiono Ministerstwu z wnioskiem	przychyl- nym
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Rozstrzygnięto zażeń w trybie art. 461 § 1 k. p. k.	Sprawy dyscyplinarne		Ilość założonych		Wizytacja podległych proku- ratur		Wizytacja podległych więzień		Uwagi
	złożono wniosków	ilość założonych odwołań	zażeń	kasacyj	ilość wizytowanych prokuratur	ilość dni wizytacyj	ilość wizytowanych więzień	ilość dni wizytacyj	
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Sprawozdanie roczne prokuratora apelacyjnego.

Wzór do § 42 reg. proc.

Ogólny ruch śledz.fw				ŚLEDZTWA								Ogólny ruch dochodzeń				DOCHODZENIA											Udział w rozprawach	Ilość założeń			Odroczenia wykonania kary	Przerwy w wykonaniu kary							
				Ze spraw tych przestano												Z dochodzeń tych przestano																							
Pozostało z miesiąca ubiegłego Wpłynęło Zatwiono				z aktem oskarżenia								Pozostało z miesiąca ubiegłego Wpłynęło Zatwiono				z aktem oskarżenia											Ilość dni rozpraw	apelacji	kasacyj	zażaleń	udzielono	odmówiono	udzielono	odmówiono					
				do sądu okr.				do sądu grodzkiego								do sądu okr.				do sądu okr.																			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36				